

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábról postáért egyszeri hirdetésnél 18 fl., többszöri hirdetésnél 14 fl. — Hivatalos hirdetésenként minden szó 4 fl. — Hirdetéseket és díjakat HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:		Felelős szerkesztő:		A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk. Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők. Kéziratokat nem küldünk vissza.
Egész évre	8 kor.	ÉLES KÁROLY.		
Fél évre	4 kor.	A kiadók nevében:		
Negyed évre	2 kor.	Lukonich Gábor dr.		
Egyes szám ára 20 fillér.		Bárdi György dr. Darnay Kálmán.		

Vidékünk tejgazdasága.

Városunk és vidékünk gazdálkodói korántsem produkálnak annyi tejhasznát, amennyi a lakosság szükségletének fűdőzésére elégséges. Azért — különösen így aratás idején — Sümege szertelenül kapós a tej, vaj, túró és tejföl. Csak pár évvel ezelőtt is korán reggel messzire elébe mentek asszonyaink a tejhasznát behozó falusiaknak, s ott künn, a várostól 2—3 kilométernyire hamarosan szétkapkodták a kosarak tartalmát. Felszólalásunkra ennek a rendetlenségnek a város előjárósága végét vetette.

Most meg itt benn a piacon uralkodnak mizerábilis állapotok. Reggel 5 órakor már csapatokban várják a tejhasznára éhes vásárlók a falusi asszonyokat s amint egy-egy megérkezik, nossza! mint éhes sáskák csapnak rá, leszedik kosarát a fejről s nyomban önmaguk osztják, mérik szét a behozott portékát. Egész asszonyháboruk ütnek ki ilyenkor egy-egy kosár körül s akkora zenebonát, hangos ribilliót csapnak, hogy a még alvó közönség ott a Deák Ferenc vagy Kossuth Lajos-uccában megriadva ébred föl álmából. Ebből az asszonyháborúból azután csak a hősebb amazonok kerülnek ki a győzelem pálmájával s ezek büszke önértéssel viszik haza a kivírt tejhasznát, ellenben a gyöngédebb lelkűek, a kevésbé harcias természetűek üres kosárral és bögrével kénytelenek hazatérni, utközben új „spejzsettírlő” gondolkozva.

Ezek a háborúságok igazolják, hogy vidékünk gazdálkodói korántsem tartanak annyi tehenet, amennyi úgy a saját családjuk, mint a közönség tejhasznosítási szükségletét fűdözni tudná. Valóban csodálkozunk kell ezen. Különösen a mostani gazdasági viszonyok között, midőn olyan olcsó gabonaárak uralkodnak, hogy alig adnak valami kis tiszta jövődelmet a földbirtok után.

Arra buzdítjuk tehát gazdáinkat, hogy emeljék állattenyésztésüket. Emeljék úgy mennyiség, mint minőség tekintetében. Különösen tartanak több és jobb fajta tehenet, amelyeknek napi tejhozama sokkal nagyobb, mint a mostaniaké. A városunkban örökös jelentkező erős kereslet a tejhaszn után, biztos záloga, hogy ez a befektetés szépen kifizetné magát gazdáinknak.

Tehát a teheneltartás nagyságát ne az esetleges legelőterület nagysága, hanem a közönség részéről támasztott kereslet szabja meg. Hogy azután jó karban tartott, bőven tejelő teheneket tarthassanak gazdáink, fokozzák a takarmánytermelést. Méltóztassék elhinni, jobban kifizetődnek ez, mint a gabona kultiválása.

A teheneltartás eme fokozása több módon éreztetné üdvös hatását. Első sorban az illető gazdának a családja bőséges tej-táplálékhoz, ehhez a kitűnő, egészséges eledelhez jutna. A fölösleges részből azután annyi kerülne piacra, amennyit a fogyasztó közönség még mindig megfelelő áron mind megvásárolna. Ebből szép pénz vándorolna a gazda zsebébe, ha nem is egyszerre, hanem

apránként s ez éven át nevezetes összegre emelkednék. A tejhasznának fokozottabb élvezete a háztartások részéről éreztetné üdvös hatását a közönség egészséges táplálkozásában is.

A több tehen után származó több borjú szintén szaporítaná a gazda jövődelmét.

Attól nem kellene félnie gazdáinknak, hogy a tejhaszn nyakukra romlanék. Nem csupán az a körülmény, hogy a közönség mostani szükségletét fűdözni képtelenek, cáfolja meg ezt, hanem az is, hogy az egyre szaporodó vaj-gyárak egyre több és több közönség tejhozamát vonják el a közvetlenül vásárló közönségtől. Így például a veszprémi gyár számára vidékünktről is szállítják már a tejet, s ez érezteti hatását a mi környékünk fogyasztásában is.

Egyébként is a tej olyan állandóan közkeresletnek örvendő cikk és oly sokféle alakban dolgozható föl és árusítható el, hogy folytonos és kellő fogyasztása biztosítva van.

Tejgazdaságunknak emez, itt vázolt emelése azután örvendetesen éreztetné áldásos hatását vidékünk egész állattenyésztésére is. Ez meg hatalmas emelő volna népünk vagyoni jólétére, boldogulására.

Világosítsák föl és buzdítsák földmives népünket ez irányban azok, akiknek ez módjában van s akinek hivatásával ez úgyszólván összefor. Munkájuk nyomán népünk anyagi helyzetének javulása s ezzel karöltve szellemi és erkölcsi életének emelkedése fakad.

Makai Emil.

— A Sümege és Vidéke eredeti tárcája. —

Fekete lepellel borított, gyalulatlan deszkakoporsó fejénél könnyezik a magyar muzsa! Alacsony, setét szobácskában felállított ravatalhoz egy poéta hűveinek fájdalomkiáltása hangzik. Ifju, óriási lélek reppent ki a szobácskából, elhagyva a beteg, sorvadat porhüvelyt, melynek nehéz volt e csodás lélek. — Megölte az ifju poétát a szive! Fájó iróniája a sorsnak, hogy a költőt, ki maga sem volt más, mint sziv, kinek minden lépését, minden tettét a szive irányította, minden sorából nemes, mélyen érző sziv édes melege sugárzott felénk, ép a szive szólitá el közlünk. Fiatal volt, költő volt, feltűnt mint fénylő üstökös és letűnt ép oly hirtelen és mégis pótolhatatlan úrt hagyva maga után.

Makai Emilt szülői a papi pályára szánták és a lángeszű ifju szorgalmasan is folytatta tanulmányait, mignem megízlelte a nyomdafesték nyújtotta dicsőséget, otthagya a fényesnek ígérkező jövőt, beállott újságírónak.

Lázás, idegölő munka, de édes fáradtság az arra termelt embernek. És ebben a sebesen rohanva munkálkodó világban író, költő lett — a szürke újságíróból. Dolgozott sokat, dolgozott fáradhatatlanul. Dolgozott a lelkével, a testével, a szívével; dolgozott, alkotott — és megölte a munka.

En ismertem a megboldogultat, bár sajnos csak nagyon ritkán, alig párszor lehettem oly szerencsés és sütkérezhettem lángeszének, szívé-

nek jótékony melegeben, mégis barátságos, bátorító szavai, jóságos szemének biztató tekintete örökké szívembe vésődött. Nem volt benne semmimem a nagyok vállvergető leereszkedéséből, jóakarója, támogatója, igazi barátja volt a kezdőknek és mégis szigorú kritikus, ki oktatott, anélkül, hogy üttöt volna. Tudtuk, hogy beteg és mégis pár hónappal ezelőtt, hogy utoljára találkoztam vele az *Othon* olvasójában, nem hittem volna, hogy már a perzselő nyár elszólítja közlünk.

Most pedig, hogy már az édes anyaföld szoritja keblére az elhunyt poétát, alig hogy kitöröm szememből az utolsó könnyeseppet, melyet az ő elvesztése csalt szemembe, ismét könny, a szájalom könnye perg végig arcomon. Egy leányt siratok, ki tán hideg, közönyös nő, talán forró szívé, érzékeny kedélyű, — mindegy — én csak azt tudom, hogy poéta-ideál volt — és ma már nem az.

És Te leány, ott a fényes palotásorok fényes palotájának kényelmes budoárjában mit csinálsz? Zokogsz-e, siratod-e az elhunyt „po-gány troubadourt”? vagy közönyösen dobod félre az ő halálát hirdető hírbirt? nem kérdezem, mindegy az nekem. Én csak szánni tudlak. — Szánlak szívből, mert tudom, hogy utaidon eddig a poéta sziv imája, féltő aggodalma kísért; szánlak, mert e sziv utolsó dobbant! Tudom, hogy ez utolsó dobbanás a Te nevedet hangoztatta. Megérdemelted-e? szeretted-e? ma már ő sem kérdezi tőled! Miért kelle Nekí benned csalódnia, tán e családás is siettető az ő elvesztését. Csalódott és a családás fájó dalt csalt a bűbajos szavu ajkakra:

Nem tonja egyívé szerelmünk
Még az a hant se, mely lezár,
Még halni sem lesz érdemes hát,
Be kár éretted, oh be kár!

Be kár éretted! ezt csak azok érzik igazán, kik édes gyönyörrel függtek minden sorodon, kik írásaidban megszerették lelkedet. És ha e nagy nemes lélek már nem is él közöttünk, magad építettél annak örökké fénylő magas emlékoszlopot verseidben. És ha mi, kik szerettünk, kik csodáltunk, mi, olvasóid, elakarunk majd zarándokolni lelked sirkövéhez, felűjtjük könyvedet és lelked ismét közöttünk lesz, szemünkben egyszerre fog felcsillanni az öröm és a bánat könnye; az öröme, mert a miénk voltál, a bánat, mert bennünket mégis örökké elhagytál!

Rendeki L. Ernő.

Az asszony.

— A Sümege és Vidéke eredeti tárcája. —

Attól a naptól, mikor a szép özvegy: Somlaky Árpádné betette lábát a kis szepességi fürdőbe, több mint fél tucat legény és özvegy sorban élő ifju és kevésbé ifju úriember plántálkozott be az eddig meglehetősen unatkozó fürdői társaságba. Ámbar az ujonnan érkezett urak nem sok lendületet adtak amaz örök terv megvalósításának, amely épügy ott szövi szálait a báitermekben, mint a jourokon át, minden társas összejövetelen, egész a nyári fürdőzésekig. Egyikből se nézett ki a presuntív vőlegény, mert hisz egyik se árult el más gondolatot, mint azt, hogy

Pályaválasztás.

A nagy vakáció boldog órái lassankint le-
peregnek. A szülők sok kisebb-nagyobb gondja
mellé pedig megjelenik egy másik nagy gond.
A gyermek jövője veti előre lánykát. Minden
gondolatukat az a kérdés foglalja le, hogy: mivé
neveljük a fiút!

Az apa és az anya tanácskozik. Az a gon-
dolat, hogy gyermekek jövő pályáját döntik el,
szinte ünneplés zománcol vonja be ezt a hátra-
levő néhány hetet. S éppen ez a szeretet su-
gallta gondolat keveri a szülőket a legnagyobb
tévődésekbe. A szegény: urat akar nevelni fiá-
ból. Az iparos és kereskedő azért taníttatja
gyermekét, hogy ügyvéd vagy orvos legyen be-
őle. Beteges ambíció ez, mely sokkal szomorúbb,
semhogy ezt a jelenséget gyermekeink pálya-
választásánál figyelmen kívül hagyjunk szabadna.
Csak a statisztikai kimutatásokra tudunk hivat-
kozni. A számok e labirintusa ridegen beszél
el, hogy hányan válnak évente e beteges ambi-
ció áldozataivá.

Mikor egy életpályáról, a jövő megélhetés-
ről van szó, akkor nincs helye olyan aprólekos
szempontoknak, mint a hiúság.

Mennyi megismerhetetlen utja van a
boldogulásnak! Vannak, akik híres ügyvédek-
ké válnak, mások a mérnöki pályán alapítják meg
a jövőjüket. De ki merné azt állítani, hogy a
kereskedői vagy iparos pályák nem alkalmas
arra, hogy a boldogságról és megelégedésről
szótt ideálokat meg hozza. Természetesen a sze-
gény és szerencsétlen emberek rendszerint szűk
látókörűek. Ők az egész világból csak a gazdag
és szerencsés embereket látják. Pedig minden
pályán kell dolgozni s ha már munkáról van
szó, akkor a szüntes kötevény munkái épp oly
tisztelgetnivalók, mint azok, akik tollal keresik
meg kenyerüket.

Az az alkalom, amelynek kapcsán ezeket
elmondjuk, minden esztendőben újból és újból
megjelenik s mindannyiszor nem kis fejtörést
okoz a szülőknél. Az az igazság, amellyel a
pályaválasztás problémáját tárgyaljuk: eléggé
megokolt. Még a legobjektívebben gondolkodó agy
is könnyen megtévelyedik a sok kínálkozó pályák
között. Nem esoda tehát, ha ebben a tétovázás-
ban a praktikus józan ész huzza a rövidebbet
s a másik hiúsága győzedelmeskedik.

Nálunk az a szokás, hogy megrohannak
egy-két pályát, például a jogit s más husz jövő-
delmező pályára nem akad magyar ember. Így
nincs végzésünk. Az egyre alakuló gyárak
drága pénzen alkalmazzák a külföldi mérnökö-
ket és vegyészeket, de ez nem öltik a magyar
szülők szemébe. Építészünk is külföldről hozza
a jobb rajzolókat. Pedig nem szabad megfede-
keznünk arról, hogy nekünk van technikánk,
magasabb fokú ipariskolánk, mindenféle szak-
tanfolyamunk, kereskedelmi, ipari és keleti aka-
demiánk. Csak azok vannak kevesen, akik
ezekbe az új iskolákba beiratkoznak. A fino-
mabb iparicikke. még mindig külföldről hoz-
zák. Iparvállalatainkat német, francia és angol
emberek vezetik. Nem titok az sem, hogy keres-
kedelmünk is nagyrészt német. Mi ennek az
oka? Az, hogy minden, ami jövődelmező nálunk,

az többnyire idegen kézben van, magyar ember
szegényli az olyan munkát, amelyhez le kell
vetni a kezét.

Dicsőkedve szokták emlegetni, hogy fiskális
állam vagyunk. Mit dicsőszünk vele? Hogy
sok a perünk. Bizony ennél sokkal nagyobb di-
csőség lenne, ha azt mondhatnók, hogy oly fej-
lett az iparunk, hogy teszem tírt nem kell
a külföldre menni, mert még ezt a kicsi szer-
számot is külföldről hozzák be.

Most mielőtt újra kinyitják az iskolákat,
mikor újra időszerű az a kérdés, hogy fiainkat
milyen pályára neveljük: akkor gondolják meg
ezeket a fontos kérdéseket.

H I R E K.

— **Egyházmegyei hír.** A megyés püspök
Rimanóczy Endre látrányi segédlelkész ismét
visszahelyezte Káptalanfára.

— **Kinevezések.** A vallás és közoktatásügyi
miniszter Udvary Ignác zalaegerszegi kereske-
delmi iskolai igazgatót a VII. fiz. oszt. harmadik
fokozatába, Balassa Benő kereskedelmi iskolai
tanárt a VIII. fiz. oszt. harmadik fokozatába,
Takács József tornatanítót a zalaegerszegi főgim-
názium ideiglenes tornatanítójává nevezte ki.

— **Szabadságon.** Fűsik Gyula járásunk fő-
szolgabírája augusztus 4-től négy hélig terjedő
szabadságon van. Ez idő alatt a hivatalt Unger
Kálmán szolgabíró vezeti.

— **Házasság.** Pényes esküvő volt folyó hó
6-án Salomvározt. E napon lépett házasságra ifj.
Eitner Sándor földbirtokos Szabó Etelka kisasz-
szonnyal, Szabó Imre kölkedi földbirtokos leányá-
val. A polgári kötés délelőtt fél 11-kor volt. Ezt
egy óra múlva az egyházi szertartás követte,
amelyet Király Elek bahóti plébános, a meny-
asszony rokona végzett. Násznagyok: Baboss
Kálmán nyug. tábornagy, Bárdi György dr. kir.
közjegyző és Eitner Zsigmond; nyoszolyóasszo-
nyok: Baboss Kálmáné, Bárdi György drné
és Csutor Jánosné; nyoszolyóleányok: Kozáry
Margit, Kiss Terka, Makrai Aranka és Tassy
Margit; vőfélyek: Bárdi László dr., Eitner Jenő,
Kiss Károly és Sztapó István voltak.

— **Pozsonyi József** városbíró f. hó 9-én
hazaérkezett Radegunghól s hivatalát a város-
háznál elfoglalta.

— **Városi gyűlés.** Sümege képviselőtestülete
ma, vasárnap reggel 10 órakor közgyűlést tart.
Főtárgya a legelő átírása.

— **Halálhíradás.** Mely részvétellel közöljük a
következő gyászlapot: Özv. Ajkay Ferencné
született Gyömöréy Kata, Ajkay Elemér, Ajkay
Jolán férj. dr. Hetthessy Elekné egy a maguk,
valamint az összes rokonság nevében fájdalom-
telt szívvel jelentik felejtethetetlen szeretett
férjének, illetve testvérüknek, ajkai Ajkay Ferenc
földbirtokosnak folyó évi augusztus hó 2-án dél-
után fél 4 órakor életének 30 ik, boldog házasa-
ságának 2-ik évében, hosszu és kinos szenvedé-
s után történt gyászos elhunytát. A boldo-
gultnak hült tetemei folyó évi augusztus hó
7-én délután 4 órakor fognak az ágost. hitv.
evang. egyház szertartásai szerint a kis-köcski
sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Kis-

Köcskőn, 1901. évi augusztus hó 5-én. Adjon
az Ur örök nyugalmat neki!

— **Magyar név.** A belügyminiszter megen-
gedte, hogy Mujzer András a saját és kiskoru
gyermekai: Anna, Erzsébet, András, Mihály és
Mária, valamint Mujzer István a saját és kisk.
gyermekai: István, Julianna és Teréz, továbbá
Mujzer János és kisk. gyermekei János, Gyula
és Erzsébet karmacsi lakosok vezetéknevüket
Dömötör re változtathassák.

— **Meghívó.** A sümegei iparos ifjuság egye-
sülete 1901. évi augusztus 20-án saját célja javára
az egyesület kertjé helyiségében tekeversenyyel
egybekötött zártkörű nyári táncmulatságot ren-
dez. Belépő-díj: személyenként 1 korona. Felül-
fizetéseket köszönettel fogad és hirlapilag nyugtat
az egyesület. Tekeverseny kezdete délután 3
órákor. Táncmulatság kezdete este 7 órákor.
Rossz idő esetén a mulatság augusztus 25-én lesz.

— **Köszön vidékünkön.** Tolnay Tivadar föld-
birtokos birtokán Nagy-Görbőn ásás alkalmával
jó minőségű kőszénre bukkantak. A tulajdonos
már lépéseket tett furatások eszközése végett,
hogy a kőszénrétet kikutassák.

— **Állandó választmányi gyűlések.** A f. évi
évi szept. 9-én tartandó törvényhatósági bizott-
sági rendes közgyűlésre az 1901. évi megyei
költségvetés megállapítása tárgyában teendő vé-
leményes jelentés elkészítése végett az állandó
választmány ülése *folyó évi augusztus hó 24-én*
— ugyan a fent kitett közgyűlésen felveendő
egyéb törvényhatósági ügyek közgyűlési tárgya-
lásának elkészítése végett pedig az állandó vá-
lasztmányi ülése *folyó évi szeptember hó 2-án* min-
denkor délelőtt 9 órákor Zalaegerszegen a vár-
megyeház gyűléstermében lesz.

— **Az állami tisztviselők mozgalma.** A nagy-
kanizsai állami tisztviselők augusztus hó 3-án
este Mikos Géza kir. táblabíró elnöklése alatt
értekezletet tartottak. A kiküldött bizottság az
értekezletnek előterjesztette a központi bizottság-
hoz küldendő memorandumot, mely a követke-
ző négy pont körül fog:

- 1) a tisztviselők fizetésének javítása, illetve
ennek rendezése.
- 2) a szolgálati pragmatika.
- 3) a nyugdíj törvény revíziója és
- 4) a gyermekek nevelése.

A memorandumot egyhangulag elfogadták,
valamint a bizottság azt az indítványát is, hogy
az országos kongresszuson a kiküldöttek a ház-
építő szövetkezetnek legyenek szószólói, nem
pediglen a fogyasztási vagy hitelszövetkezetnek.
Az országos kongresszus Budapesten folyó évi
szeptember hó 21—23-án lesz megtartva és a
nagykanizsai állami tisztviselőket az értekezlet
megbízásából Mikos Géza kir. táblabíró és Szom-
mer Nátán posta- és távirat-felügyelő fogják
képviselni.

— **Zászlószentelés.** A nagykanizsai ipartes-
tület f. hó 15-én tartja zászlószentelésének ünne-
pét. Védője Vécsei Zsigmond polgármester, zász-
lóánya Bencik Ferenc dr-né. A zászlószentelés
fényes ünnepség keretében fog megtörténi.

— **Jég.** Tótszentmárton vidékén f. hó 2-án
orkánszerű szélvihar, majd hatalmas zápor dü-
lhöngött. Ezt borzasztó jégeső követte, mely a
szőlőket, kukoricákat tönkreverte.

hódoló rabszolgája a szintoly szép, mint gazdag
özvegynek.

— Még maga is itt van? — szólt megér-
kezése után való reggel a bájos özvegy, mikor
Bélafalvy Bélaival, a fess főhadnaggyal találkozott
a forrásnál.

— Minden ember csak ott lehet, ahova
végzete hajtja; az én végzetem pedig úz,
sodor a maga nyomába, mint az alázatos ár-
nyékot.

— Eltalálta; maguk együtt és külön-külön
nem egyebek, mint tartalmatlan árnyékok.

— És semmi, de semmi különbség sincs
köztünk? — kérdezte epedő tekintettel a fiatal
államtitkár, aki amellet, hogy a társaság Ado-
nisának van elismerve, egyik legjelesebb lantos
költője az új generációnak.

— Épen semmi; — felelt a kérdezőt ajk-
biggyesztve.

És tényleg nem is tett köztük különbsé-
get; holott meglehetősen elűtő egyéniségek
voltak és ami fő, egyikük se mondható hétköz-
napi embernek. Csak egyben hasonlítottak haj-
szálynira egymáshoz, abban, hogy mindannyiuk
csak egy cél lebegett szeme előtt: elnyerni a
főváros szépségei közt a legszebbet: Somlaky
Árpád fiatal özvegyét.

Egy alkalommal, mikor a fenyves erdő vé-
géhez ért udvariólval a szépséges asszony, meg-
lehetősen feltűnő férfi jött rájuk szemközt. Feltűnő
annyiban, hogy hozzáfogható rut individium nem
igen akad. Magas, előre hajtott alak. Széles vállai
csaknem elnyelték a fejét, amely rövid nyakon
pihent. Bozontos haj, apró fekete szemek a kes-

keny homlok alatt, ormótlan nagy orrs a tuskés
bajusz és szakáll szörnyen kellemetlen, örökös
gunyra álló ajkat takart.

Köszöntötte az urak egyikét.
— Ki volt ez a förtelmes bácsi? Tán a
Barnum szörnyeből maradt itt? — kérdezte
nevetve a szép asszony.

— Zombor Józsi. Elég szép eszű fiu, de
olyan durva, mint a daróc. Polgári foglalkozására
nézve mérnök.

A véletlen úgy hozta, hogy bemutatták az
ocsmány férfit a szép asszonynak.

Egy alkalommal ketten előre mentek, hátra
hagyva a többieket.

— Amint látom, maga is fölcsapott ud-
varlóm táborába; — évelődött vele a szép
asszony.

— Eszem ágában sincs, hogy magának ud-
varoljak.

— Na hallja, ez nem valami gyöngéd
felelet.

— Hát hol van az megírva, hogy én ma-
gának gyöngéden felelgessek?

— A maga szótárában, ugy látszik, sehol.

— Igaza van. Utálom az ostoba széptevé-
seket. És semmi sem undokabb előttem, mint a
hazugság.

— És ha maga azt mondaná, hogy szí-
vesen van társaságomban, ez csak hazug-
ság lenne.

— Még pedig elsőrendű. — Egyáltalában
semmi kellemeset se találott abban, ha nálam
együttübb lényel kell eszmecserebe bocsát-
koznom.

— És maga az asszonyokat együgyűbbek-
nek tartja, mint a férfiakat?

— De még mennyivel! Nem a természet
tette ilyenekké, de maguk alakították ilyenné
magukat. Mit beszélhet egy férfi az asszonnyal,
ha azok szemét, a haját, a termetét, a fogát, a
lábát nem dicséri. Oh, én semmit se sajnállok
jobban, mint azt az elvesztett negyed vagy fél
órát, amit asszony társaságában fecséreltem el.

— Hát akkor mért szegődött hozzáam, maga
faragatlan tuskó?

— Ez megint olyan ráfogás, ami asszony-
tól telhetik ki. Nem maga magyaráztatta velem
az új viadukt építési módját? Persze miért tette,
mert azt remélte, hogy felvilágosítás helyett arra
használok fel a téte-á-téte-t, hogy életre-halálra
szépeket mondok magának.

Somlaky né orcai égtek, szemei szikrákat
szórtak, amikor ismét ott volt a régi környezeté-
ben, ahol újra megzendült a szokott nótá: ahol
istenítették és fölébe helyezték minden más
asszonynak.

„Miről beszélhet egy férfi az asszonnyal,
hacsak a szemét, a haját, a termetét, a fogát, a
lábát nem dicséri.”

Kicsattant a méltóságos fölgerjedés:

— Azt megmondom maguknak, hogy ide ne
hozzák többé azt a förtelmes vadállatot, azt a
két lábú vakondot.

— Az inzsellárt? — nevetett Menyhért
Ábris. — Na, ugy-e, hogy mégis van nálunk kel-
lemetlenebb ember is?

Álló hélig nem tett egyebet az asszony,

— **Játék a tüzzel.** A múlt hét egyik napján Tóth Orbán mihályfai-uccán lakó földmivesnek udvarán a gyerekek a sövény-kerítés mellett tüzet akartak rakni, de még idején észrevették és szétröbentették őket. Döntően újból megpróbálták veszedelmes játékukat a sövény mellett a gyerekek. Már lángra is lobbant a tűz, de a szomszéd asszony meglátta s egy fazék vízzel eloltotta a tüzet, mielőtt a kerítésbe kapott volna. Jó lesz a gyújtóra meg a gyerekre vigyázni!

— **Rossz szomszédság török átok.** Kovács Pál és Vitai Pál gyepekajánai lakosok közös udvarban laktak. A két szomszéd régóta haragban élt egymással, össze-összeperlekedtek s belegázoltak egymás becsületébe. Vagy két hete el is ítélte őket Szerdahelyi Károly sümegei aljárásbíró, becsületsértés vétségeért Kovácsot 10, Vitait 20 korona pénzbüntetésre ítélvén. Persze a harag még csak fokozódott a két szomszéd között. Augusztus 3-án Vitai szekere gabonáért indult. Kovács villáját fölemelve fenyegetőzött, hogy a szekér az ő udvarán át ne menjen. A szekér mégis átment, baj nem lett belőle. Midőn a gabonával hazaérkezett, ismét rákiáltott Kovács Vitai sógorára, aki a szekérrel jött, hogy meg nem engedi, hogy a szekér az ő portáján áthaladjon. Ezt hallva Vitai, kését előrántotta, Kovácsra rohant s ezt alaposan összeszurkálta. A súlyosan megsebesített embert neje be akarta vezetni a szobába, de a folyosón holtan roskadt össze. Vitait az éppen Gyepekajánban időző csendőrök nyomban letartóztatták s az esetet följelentették. Augusztus 4-én Szerdahelyi Károly sümegei aljárásbíró, Fischer Ignác dr., Biró József dr. és Magyar Lajos aljegyző kimentek Gyepekajánba a vizsgálat megejtése végett. Az orvosok Kovács holttestét fölboncolva megállapították, hogy Vitai őt szurást ejtett rajta s ezek közül kettő föltétlenül halálos volt. A gyűlölködésnek e szerencsétlen áldozata özvegyet és öt árvaát hagyott maga után.

— **Lopások.** Milyen, az erkölcsi élet letrájának legutolsó fokán sem kapaszkodó nép lakik Gyömrőben, kiténik abból, hogy derűre-borúra lopnak, a legnagyobb mértékben és a legszemtelenebbül. A plébánosnak keresztszámra lopták el a szántóföldről a zabját, a tanítónak pedig árpájából három keresztet ott a szántóföldön kicsépeltek és a magját elvitték. Oka ennek a nagy erkölcsi súlyedésén kívül az, hogy nincs felelős csősz és hogy a csendőrök roppant messze vannak Gyömrőtől.

— **A cséplőgép.** Móri Boldizsár óhídi lakosnál f. hó 8-án délután kézi cséplőgéppel csépeltek a gabonát. Munka közben a szij leesett a kerékről, rászóltak hát a kévét adogató Móri Boldizsár 15 éves fiura, hogy tegye vissza a sziját. A fiu rögtön szót fogadott, a gép azonban elkapta jobb kezét s a szegény fiunak alsó és felső karját eltörte. Beszállították a sümegei kórházba.

— **Eladó zongora.** Egy teljesen jó karban levő 7 oktávás Beregszászy zongora jutányos áron — részleltetésre is — eladó. Bővebb értesítést a kiadóhivatal ad.

— **Kőbányai palacksör** folyton frissen töltve, $\frac{1}{10}$ literes üvegekben 16 kr. Együttal felhívom a t. közönség figyelmét az ementali, groi, imperial és sárvári romador sajtokra, továbbá a lipői és juhturóra, melyek üzletben $\frac{1}{2}$ és 1 kilós bödönökben is kaphatók. Vasárnap, hétfőn, kedden és szerdán friss szombathelyi frankfurter, pariser és szafaládé kapható. Ezenkívül állandóan tartok friss töltésű *Regedai, Mohai, Petánci, Gieszhübl mattoni, Rohitsi Templom forrás, Szalvator, Karlsbadi, Király és magyar selters, Kiszingeni Rákóczy forrás* savanyu és *Hunyadi, Arany F., Erzsébet és Paula* budai keserűvizeket. Továbbá permetezéshez szükséges kékgalic, kénvirág, ugy-szintén a szőlőkötözéshez Jutafonál és Raffia hánacs jutányosan szerezhető be üzletben. *Berecky Gyula, Sümege.*

— **Üvegüvegek** gyümölcs eltételére a legjobb minőségűt, a legolcsóbb áron *Würsburger Jakob* cégnél, Sümegeen vásárolhatunk.

Hirdetmény.

Szóc község vadászterülete az 1901. évi augusztus hó 1-től számítandó 6 évre Szóc község házánál 1901. évi augusztus hó 17-ik napján délelőtt 9 órakor nyilvános árverésen bérbeadni fog.

Az árverési feltételek a községbíró házánál megtekinthetők.

Szócön, 1901. augusztus 3-án.

Inhof György,
bíró.

Molnár József,
közjegyző.

Hirdetmény.

A bérgazdaság fennhagyása végett
f. hó 15-én d. u. 2 órakor
12 db tarka fejős tehén,
többféle növendék marha,
lovak,
nyitott és fedett kocsik,
uj lószerszámok
és többféle gazdasági eszközök
Csabrendeken,
A HÁTZKY-féle házban
önkéntes árverés útján eladó.

A GAZDAKÖZÖNSÉG

b. figyelmébe!

Értesitem a n. é. sümegevidéki gazdaközönséget, hogy a csehországi Thomas-salak kizárólagos elárusítását birom SÜMEG ÉS VIDÉKE részére és azt eredeti gyári áron szállítom.

Kérem eziránt hozzám bizalommal fordulni.

Tisztelettel

SCHWARZ EMIL,
TAPOLCZA.

Állandó kész hordó raktár

minden nagyságban.

RADITS LÖRINCZ NAGYKÁDÁR-MESTER PÉCSETT

értesíti a m. t. bortermelő és borkereskedő urakat, hogy a legjobb minőségben, száraz fából, bárminő mennyiségben és minden nagyságban szállit hordókat a legjutányosabb áron.

3-12

Felvilágosítással szíveségből Epstein Vilmos ur Sümegeen szolgál.

Xépes levelező-lapok

nagy választékban.

KÖNYVNYOMDA

Xépes levelező-lapok

nagy választékban.

HORVÁT GÁBOR

KÖNYV-, PAPIR-, IRÓ- ÉS RAJZSZER-KERESKEDÉS

SÜMEGEN

..... Elkészit mindenféle
üggyévi és közjegyzői nyomtatványokat,
műveket, folyóiratokat, eljegyzési és esketési
kártyákat, meghívókat, számlákat, gyász-
lapokat, levélpapír és borítékokat stb. stb.

Izléses
..... kivitelben.

Jutányos
..... áron,